

Передплата
на «РУСЛАНА» вноситься:
в Австрії:
на цілий рік . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . 2:50 ар. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:
на цілий рік . . 16 рублів
 або 36 франків
на пів року . . 8 рублів
 або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Колерника (Ліндого ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

На село дурити!

(Далі).

Як несумлінно соціаль-демократи поступають в агітації, пригляньмо ся н. пр. селянській програмі німецькій. Німецькі соціалісти замітили вже давнійше, що їх агітація між селянством якось не має успіхів. Навіть німецьке селянство держить ся вірно батьківської землі, длятого фрази соціалістичної агітації не можуть там новому, замотаному світоглядю здобути ґрунту. Тепер отже соціалісти бажають змінити методу оброблюваня селян. Дали ся чути голоси, що прямо винують соціалістичну програму за неуспішність на селі і длятого домагають ся заради. Висловлено погляди, що як-раз соціалістична програма тепер показала ся перепною для партійної агітації на селі. На однім з давніших віч соціалістичних округа над Салею висловив товариш Мітаґ між иньшими отцо: «З дотеперішню програмою годі осягнути успіхи, позаяк она вимагає удержавленя власности. На селі маємо діло з малими власниками, які держать ся зубами кожної пяди землі і сейчас опирають ся, скоро лише є мова про удержавленє власности. Щоби селянських господарів заманити на соціалістичний бік, треба їм обезпечити посіданє і відослати їх на певну рентову дорогу. Треба селянинови сказати: Соціална демократия вимагає удержавленя продукційних засобів, а не знесеня приватного майна і власности. А хоч і селянське майно є продукційним засобом, то всеж таки з ним річ инакше має ся, позаяк власть може розділити ґрунта на поодинокі села, а на рентовій дорозі мало-помалу допомогти всему селянству управляти всю землю».

Зміною програми в тім напрямі мав опісля заняті ся соціалістичний зїзд у Франкфурті, і на тім зїзді висловив знаний вже нам Вольмар, що селянам не можна то само говорити, як фабричним робітникам. Селянам не можна оповідати, що соціална демократия бажає загорнути приватну власність, бо селянини занадто держить ся землі і кожного вважав би ворогом, хто простягнув би руки за єго власністю. Длятого при агітації треба партійну програму заховати в кишеню. Бебель виступав спершу дуже завзято за те проти Вольмара і називав се «хлополовлею», коли розходить ся о приєднанє селян на всякий спосіб, навіть закриваючи остаточну ціль. Авер говорив знов опісля в Берліні: «Ми можемо приєднати сельских робітників лише тим способом, коли не будемо закривати перед ними наших остаточних цілей. Але до нас не прийдуть ніколи ті, що мають ґрунт. Берлінський заряд партії кинув анатему на південно-німецьких «хлополовців», а тепер? Коли заряд партії допевнив ся, що з сею програмою не можна нічого вдїяти між селянством, установив комісію, що виробила нову програму і рішила ся мати дві програми*): одною, головною програмою має ся підбурювати пролетарів по містах проти сучасної держави і посїдаючих кляс і приєднати їх для будучої соціалістичної держави. Побіч того мала бути друга програма, яка менше-більше заперечувала головну програму, а цілю сеї програми є: приєднати селян для соціалістів, щоби они колись знов не обернули ся проти вольнодумців так як в 1848 р. Се не приносить великої чести

соціалній демокрації, коли они для міських робітників захвалюють яко єдиноспасительний лік головну програму, а до агітації на селі витягають иньшу програму, яка містить в собі все ма йже суперечне першій. Влучнійше хіба годі представити нещирість соціалістичних проводирів! На зїзді у Вроцлаві показало ся вправді, що й між соціал-демократами є ще «ческі» клюби, позаяк велика маса пішла за Шіплель, котрий заявив ся проти тої «хлополовлі» і волів зречи ся селянської програми. Але нічо не помогло, навіть рішуче виступленє Бебля, котрий назвав противників обманцями і несумлінними людьми. (Зазуля викликає також лише своє назвиско). Селянську програму відкинено великою більшостю, позаяк приспорює визискуючій державі нових засобів, утрудняє клясову боротьбу і придїляє капіталістичній державі задачі, які лише така держава може успішно перевести, в котрій пролетарият здобув собі політичну силу.

Ціла Беблем і товаришами проєктвана селянська програма була вимірена на «хлополовлею», хоч соціалісти не вспіли-б ловити хлопів, навіть колиб она була прийнята.

Події на обидвох соціалістичних вічах, а особливо розправи над селянською програмою мусїли відкрити очи кожному розумному чоловікови на фальшивість і несумлінність соціалістичних проводирів. Не покористували ся тим лише т. зв. «Kathedersozialisten», думаючи, що селянська програма викликала роздвоєнє в соціалістичнім таборі. Однак, на жаль, так не стало ся. Сі «катедерсоціалісти» мають неперечно найліпші заміри що-до розвязки соціального питання, однак в їх заходах проявляє ся багато незнання дійсних обставин. В розвитку людности не додачають они, що

*): щось так як і наші радикали мають мінімальну і максимальну.

Скапаній сьвіт.

Штука в 4 діях зі сьпівами і танцями
ВЛАД. ОРКАНА
переклав:
Иосиф Стадник.

ДІЄВІ ОСОБИ:

- Кантій Палц, молодий ґазда.
- Собко, єго брат.
- Настя. Їх мачоха.
- Зузька, полюбовниця Кантого.
- Гальжбіта, жішка Кантого.
- Яґа, бідна комірниця.
- Гряджа, батько Гальжбіти.
- Томко Хлінавий, війт.
- Гринь Чітур, присяжний.
- Андрій Неборак, польовий.
- Дід.
- Ліберда.
- Сухий.
- Кіцусь.
- Дружба 1-ший.
- Дружба 2-гий.
- Дружка.
- Кіцусиха.
- Удова.
- Удовець.

ГОЛОВНІ ОСОБИ ШТУКИ.

ПЕРША ДІЯ

Сьвітлиця в хаті Кантого. Ліворуч двері до сїней; в глублині два вікна, під вікнами довгий стіл, під стїною лава. Образи рядом під стелею. На столі покладені колачі і пляшки. В шафіцї на право стоять фляшки. Малі двері на право ведуть до прибічної комори. Сьвітлиця чистенько прибраня; — пристрій весїльний.

1 ший вихід.

НАСТЯ
сидить при столі на лавці, лицем відвернена до вікна, а ліктьом на вікні сперта.

ЯґА,

комірниця, витирає стиркою стіл, опісля підходить до вікна і визирає...

Яґа.

Ще їх не видно...

НАСТЯ

(з докором).

Так тобі спішно до нової ґаздині?...

ЯґА.

Ой, дорогенькі, спішно не спішно, але... (Відходить від вікна, опісля підходить до Настї і обіймає єї за колїна).

НАСТЯ.

Щож мені скажеш, Яґо?

ЯґА.

Жалко мені, що ви такі закурєні... Анї ви до церкви не пішли, анї нічо...

НАСТЯ.

Мене там не треба!

ЯґА.

Знаю, їх і без вас повінчають, але се... (По хвили). Ви мусите уже раз якось поладнати се, бо инакше зведете ся через того пройдисьвіта на цінащо!...

НАСТЯ.

Хай там!

ЯґА.

Хай там? Легко сказати: хай там, — хай там! але трудно погодити ся з Божою волею!...

НАСТЯ.

Яка се Божа воля! То хіба чортяча воля, а не Божа!

ЯґА.

Воля покійного ґазди...

НАСТЯ.

Покійного! Господи прости! сам не знав, що робить... Старшому усе дав...

ЯґА.

Бо на него спадало по матери.

Дружби, дружки, музиканти, весїльні гості. Гурт.
Діє ся в теперішних часах на Підкарпатю.

тривкий поступ можливий є лише при поступовості і що всякі скоки відтак мстять ся. При тім впадають они в ту саму помилку, що й соціал-демократи, они все прикладають до людей, якими би повинні они бути, а не якими люди є дійсно. Але вернім знов до соціальної демократії.
(Далі буде).

Пацифікація Трансвалю.

Для лорда Робертса вже назначена нагорода, коли поверне додому. За свої заслуги в полудневій Африці має одержати титул графа, орден підвязки і два мільйони марок готівкою. Крім сего королева вже надала йому найвище військово достойнство, іменуючи его найвищим вождом цілої англійської армії. Як досвідчений в'єсім, лорд Робертс мимо тих льондонських маніфестаций, мусить признавати сам перед собою, що загалом взявши, его заслуги в теперішній війні не то дуже світлі. Дня 16. грудня минулого року іменовано его начальним вождом в полудневій Африці і по році він опускає сей край, не будучи в силі при помочи 250.000-ної армії, якою розпоряджав, підбити дві невеличкі держави, яких населене разом з жінками і дітьми не виносить більше, як 106-970 душ. Такий малий народець, числом менший від одного міста Львова, держав в найбільшій напружені велику англійську армію, завдав єї величезні страти і вкінці повів справу так, що Англіїці ставши панамі ситуації, вийшли з цілком порожніми руками. Бо Боєри скорше вивандрують, як дадуть ся уярмити і полишать Англіїцям, пустий, дикий край. Правда Пирусова побіда!

З Парижа розійшла ся чутка, що президент Крігер залишив свою подорож просто до Європи, а то для того, що король португальський старає ся всякими силами довести до розмови межі президентами Крігером, Штайном і генералом англійським Робертсом. Розмова та мала би на цілі наклонити Англію до деяких уступок, котрі були би неможливі, як би Крігер старав ся безпосередно у держав о інтервенцію. Розповідають, що королева португальська написала навіть лист в тім дусі до королеви Вікторії і одержала від неї дуже чемну відповідь. Скільки правди в сій вісті і яка єї ціль, годі знати. Звідки нараз королева португальська виступає яко посередничка? Можливі суть дві річі: або Англія робить пресію на Португалію, щоби та не випустила Крігера, а Португалії знов встидно робити службу англійського посіпаки; або Англію змучила вже війна і она в виду можливої зміни ситуації в Китаю хоче мати вільну руку, а що важнійше, вільну армію і шукає сама порозуміння.

Приготованя в Китаю.

Ситуация гр. Вальдерзе, як начального вождя союзних військ в Китаю, як і взагалі положення держав супроти китайського правительства є дуже невиразне тому, що нема з ким говорити. Доки цісар не прибуде до Пекіну, доти всяким зобовязаням Китайців не можуть давати віри, ані приступати на серію до переговорів. Мимо сего европейска дипломатія заходить з усіх боків, щоби клопотливу справу вивести на чисту воду. За звісною німецькою нотою, появилася французска, яка крім покарання виновників боксерского руху, заразом порушила справу винагороди шкід, які потерпіли европейські городжани, підприємства і місії в Китаю; надто ся нота запропонувала збуренє фортифікацій Таку, обсаженє трех місцевостей в провінції Печілі европейским війском та вкінці заказ довозу европейского оружя і пороху до Китаю. Американска нота, яка появилася небагом опісля, подала знов за перше услівє спровадження цісаря до Пекіну, здетронізованє цісареві і захопленє в руки кн. Туана з его цілою клікою.

На всі ті проекти годили ся другі держави єдності ради, щоби лише тривав европейський концерт. Але мимо того не устають підозріня ані тайні стараня кожної поодинокі держави на свою руку. Найбільше зависти і інквентив звертає ся проти Росії. Єї успіхи в Манджурії стають солию в оці для других держав. Надто і між союзними військами Росіяни своєю поворотністю здобувають успіхи. Ледви гр. Вальдерзе висказав ся, що належало би зайняти порт Шавгайкван, лежачий межі Таку а Кіючав, а вже Росіяни випередили вислані тудя німецькі війська і заняли сей порт. Звідтам генерал Алексєєв посунув ся 400 кілометрів в глибину Китаю на північ і без питаня гр. Вальдерзого заняв місто Кінчав. Коли гр. Вальдерзе заінтерпелював генерала Алексєєва, чому заняв те місто без его відома, коли там ані не було повстаня, ані нема чужинців, — він відповів, що ся місцевість не лежить вже на території Печілі і зі своєї діяльності поза границями сеї провінції, для якої гр. Вальдерзе установлений начальним вождом, російське начальство не потребує ему здавати справи. Місцевість Кінчав є важна тим, що звідтам може вже Росія безпечно спроваджувати манджурскими залізницями свої війська до Китаю.

Але як умірковано поступають Росіяни, доказує се, що вже цофнули свої війська з цісарских огородів, а те місце зараз покванно заняли Німці. В головній палаті, де мешкала цісарева-вдова, Німці уряджують квартиру для гр. Вальдерзе, а літню палату заняло 6000 Англійців. Німецьких військ остане в Пекіні 8000, а американських 1500. Бельгійський посол з Тієнтсіну

доносить телеграфічно, що гр. Вальдерзе робить заподливі приготовления до великої виправи союзних військ в Китаю підчас зими. Японці творять нову бригаду, а англійські воєнні сили збільшують ся також новими присилками.

Щось приготавлиє ся в Китаю. Звісне письмо китайського цісаря до Вільгельма німецького мало, здає ся, на цілі, лише висканє часу. І тепер доносять знов, що кн. Чінг одержав цісарський едикт з доносенем, що цісарський двір верне до Пекіну, скоро переговори одержать корисний напрям. А між тим надходять непокоїчі вісті, — і то з китайських жерел, що на полудневим сході збирає ся 50.000 китайського війська.

В Шангаю настала обава, що Китайці хотять панаста на місто. Розійшла ся чутка, що 8.000 китайського войска машерує на полудне, де мають сполучити ся з другими китайськими войсками. Відділи войськ заграничних стоять готові, щоби евентуально відперти атак. Таку вість подають, а що то розходить ся як-раз о сторони над Янгсєкіаном, то легко повяти англійський страх.

Ще більше застрашуючу вість подає спеціальний кореспондент берлінського Local Anzeiger-a, котрого спеціальний кореспондент доносить з Шангаю, що з Гонконг наспіла вість, після котрої 200.000 Китайців, узброєних в зовсім новочасне оружє, іде зі всіх сторін держави в сторону як Тяньфу, теперішню резиденцію цісаря. Там мають війська сполучити ся з войском ген. Тангфунанга. Они мають вколо 700 пушок і дуже велику кількість амуніції. Телеграма з Гонконг доносить, що в Фатсан змагає ся рух проти чужинців. Розліплено плякати з завзивами до морду чужинців і буреня місій.

Тож американське правительство, як доносить Morning Post, звернуло ся з неофіційною нотою до держав, в якій перестерігає, що дальше відкладанє розпочатя мирових переговорів, може викликати поважну революцію в полудневім Китаю. А ще дальше пішла Росія в своїх миролюбних намірах супроти Китайців, бо ото генерал-губернатор амурского округа, Гродеков, подав до войскового губернатора Трансбайкалу, генерала Маземского, слідуючу телеграму: На підставі донесень міністра війни, цар зволив рішити, в цілі скоршого привернення приятних відносин з Китаєм, щоби до російських посілостей не влучувано жадної части китайської території, а тільки щоби выдаво конечні розпорядженя для удержаня порядку і спокою.

НОВИНКИ.

— При зміні кварталу просимо Вп. передплатників о відновленє передплати. При сій нагоді просимо також дотичних Вп. передплатників, що мають які-небудь залежлости, о остаточне їх вирінанє.

НАСТЯ.

Таж і молодший був від неї! А говорила я ему не раз: Дай Собкови половину, нехай мають по рівній часті... А він ні, тай ні, тай до кінця: ні!

ЯГА.

Не любив газда Собка.

НАСТЯ.

А то тому, що він за мною тримав. Я думала, що бодай при смерті запише мені дещо та ему... *(Начинає плакати)*.

ЯГА.

Не заводіть, дорогенькі, бо не маєте чого

НАСТЯ.

Не маю чого?! Точносінько так стояло в тестаменті, що: «як Кантий на перекир батькови звінчає ся з тою своєю полюбовницею Зузькою, то батьківске віно — сівожать та прилєски—переходять на Собка і на мене...»

ЯГА.

Таж знаю. Газда небіщик не терпіли Зузьки. Нераз єї відганяли.

НАСТЯ.

Кантий батька раз-у-раз женитьбою страшив, доки батько жив, а як помер, то Кантий тепер покидає дівку тай женить ся з тою поганкою... на злість!

ЯГА.

Може налякав ся гніву небіщика...

НАСТЯ.

Ая! На перекир мені тай Собкови на перекир!... На те, аби ми нічого не дістали, на те, аби загарбав ґрунт! *(Встає)*.

ЯГА.

Га, щож діяти? Що стало ся — не відстанесь...

НАСТЯ.

Ой, схоче він колись, щоби відстало ся. Думає, що буде мати поміч з тої поганки? Побачимо, яка то газдиня буде!... Тепер Кантий на мачоху насідає нераз: і се ему не в лад... Пожди! Побачиш. Я тобі ще не так загазду! *(Іде до шафи)*.

ЯГА

(визирає).

Не видко... Де они так довго барять ся?

НАСТЯ.

Скучить ся тобі? *(Підходить)* Вкусєй пляцка. Маєш *(Дає єї зі стола)*.

ЯГА.

Спасибі! *(Кланяє ся єї до ніг і їсть)*.

НАСТЯ.

Ой, бо они тобі нічого не дали би! Так! Так! При них довелось би тобі зсохнути до гла. Тямиш, як я тебе нераз підпомагала?...

ЯГА.

Нехай вам Матінька съвята заплатить за се!

НАСТЯ.

Тямиш, Ягусю, як на тебе слабість найшла, чи що иньше...

ЯГА.

То ви не пожаліли каплі молока. Тямлю, тамлю я добре...

НАСТЯ.

Цікава я дуже, що то тепер Зузька вдіє? Одна дитина там, друга тут...

ЯГА.

Ох, Господи! Я й забула... Оно-ж там само в пекарни...

НАСТЯ.

Нічо ему не стане ся!

ЯГА.

Треба єї молока занести, бо ще розкрити ся, тай буде нова музика на весілю... *(Виходить до сней, в дверях стрічає Собка)*. Ідуть вже?

СОБКО.

Іди, тай подиви ся! *(Входить до хати сильно піджмелений)*.

(Далі буде.)

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Харитона; рим.-кат. Пляциди муч. — В п'ятницю: гр.-кат. Кириак; рим.-кат. Максима.

— **Реколекції для духовенства.** Під проводом о. Єремії Ломницького, ігумена з Краснопуці, відбудуться в рускій духовній семінарії львівській реколекції для духовенства в днях 15, 16, 17, 18. і 19. жовтня. До численної участі в тих реколекціях, членів як і не-членів запрошає як найсерdecнійше Виділ «тов. св. Ап. Павла». Кошт на особу обчислений за цілий час 5 зр.

— **Загальні збори «Тов. св. Ап. Павла»** у Львові відбудуться дня 19. жовтня с. р. з слідуєчим порядком дневним: 1) Отворене зборів до-теперішним головою товариства о. А. Туркевичем. 2) Вибір президії на час зборів. 3) Справозданя Виділу — секретаря о. Д. Дорожинського і скарбника о. М. Яцковського. 4) Вибір нового голови. 5) Вибір нового Виділу. 6) Внесеня членів.

— **Перші сих мясниць вечерниці** відбудуться сеї суботи, дня 13. жовтня 1900 р. в кімнатах «Рускої Бесіди» рынок ч. 10. Вступ від особи лиш 1 корона. — Початок о годині 8-ій вечером. — Стрій візитовий. — Просить ся о численну участь.

Комітет.

— **На часі.** В справі помочи для питомців рускої духовної семінарії сьвященство коронсьянского деканата порішило на соборчюку в Ваневці дня 2. жовтня, щоби за посередництвом свого відпоручника на зборах членів вдовичосиротинського фонду в Перемишлі поставити таке внесене: В виду того, що значна часть питомців духовної семінарії находить ся в нужденні положеню і не має часто средств на подорож до виїзду на вакації, комісія вдовичосиротинського фонду має прийти ім в поміч в той спосіб, що при кінці кожного шкільного року буде позичати питомцям, порученим через ректорат дух. семінарії, певні квоти на 6 до 7%. Позички мають виносити для питомців по I. році — 20 корон, по II. р. — 40 кор., по III. р. — 80 кор., а по IV. році — 260 корон.

— **Посольські кандидатури** (Після польских часописів). Краківський «Narzdół», орган соціал-демократів, оголосив імена кандидатів своєї партії, а в них отсі: з V. курії: Львів — Йосиф Гудец; Краків — Гнат Даминський; Вадовиці — Івач Серковський; Новий Санч — Лев Мисюлек; Тарнів — Франц Сулчевський; Ярослав — Йосиф Шіфлер; Перемишль — Микола Ганкевич; а на Шлеску — Петро Цінгр. З IV. курії: Ярослав — Петро Новаковский; Перемишль — др. Роман Яросевич. З III курії Львів — Казимир Мокловський; Новий Санч — Біла-Величка — др. Альойз Леман; Перемишль-Городок — др. Герман Ліберман; Коломия Бучач-Снятин — др. Салло Шорр. — З інших сторонництв зголосили кандидатури: в станиславській V. к. селянин Гурик і др. А. Добошинський з Кракова; в IV. к. Романчук против о. Мандичевського. — В IV. к. Залішки-Борців-Городенка: Підляшецький, судовий радник, о. Олєсницький з Торговиці і Ценьський Тадей, поміщик. — В V. к. борцівський: о. Сидір Кисілевський з Крогульця. — В IV. к. Теребовля-Гусятин-Грималів: др. Володислав Чайковський з Медведовець, Ферд. Щепанський, міщанин з Теребовлі і бурмістр Ольшійський.

— **З Хойниць** доносять телеграфічно: Кірна палата увільнила Ріквальда від вини і кари на основі таких мотивів: Суд не видить кривоприсяги що до знакомства Левіого з Вінтером, бо як-раз деякі обставини вказують, що они оба знали ся особисто, а дальше, не видить також кривоприсяги в зізнаню Ріквальда, що різники грозили Вінтерсови смертю. На сій підставі в дано увільняючий вирок, а кошти процесу поносять державна каса.

— **Виміна нездалим банкнотів 20-коронових.** По виданю нових банкнотів 20-коронових, оновістило міністерство фінансів розпоряджене, як мають ся вимінювати ті банкноти, котрі стали нездали через то, що або зужили ся, або слу-чайно, або також умисно їх ушкоджено н. пр. вибитем печатки на них, видрукованем або виписанем якихсь слів і т. п. Отже після того розпорядження, каса буде приймати до виміни лиш такі банкноти, котрі лиш через звичайне зужитє стали ся нездалими, але впрочім суть цілі. Банкноти замащені товщем, оливою, яким квасом, фарбою або чорнилом, будуть лиш тоді приймати ся до виміни, коли покаже ся, що то правдиві, нефальшовані банкноти. Умисно ушкоджені буде банк приймати лиш за заплатою 10 сотиків відшкодованя від штуки за фабрикацію і маніпуляцію. Відшкодоване за ушкоджені в який небудь спосіб банкноти обчисляє ся слідуєчим способом: Цілий формат банкнота ділить ся на сто рівних квадратів. (До скорого обчислення суть рамці з дротяною решіткою, котра має 100 двадратових очок). Кождий квадрат банкнота, котрий не виповняє бодай до половини квадрата положеної на нїм сітки, числить ся за 20 сотиків і та сума обтягає ся від дійсної вартости банкнота. Отже коли би на примір було ушкоджених п'ять і пів квадратів на банкноті, то від 20 корон обтягне ся 1 корона і десять сотиків, отже заплатять за банкнот лиш 18 К. 90 с. Такі банкноти, котрі би хтось продравив, або з котрих витяв би якийсь па-

сок, або банкноти зложені з двох і більше куснів годять ся лиш тоді до такого виміреня і відшкодованя, коли нема ніякого підозріня, що такий банкнот дістав ся комусь неправно, або коли нема ніяких познач, що в тім криє ся якесь обманство. В сїм случаю може бути виплачене відшкодоване після виміру, а коли суть витяті кусні, то лиш в такий спосіб, що за кожде очко сітки, котре банкнот не вивовняє вповні, відтягне ся 20 с., отже що найменше 2 К. Банкноти, котрі в части погоріли, погнили, або котрі миши погризли, треба вислати за реценісом до центральної каси банку у Відни, до огляненя, зглядно до виміру. В кождім случаю, в котрім якась партия жалує ся на вимір банкнота, має кожда каса веред виплатою прислати непродавлений банкнот (в стяпнених або зужитих а виплачених банкнотах выбивають в касі дірку, на знак, що банкнот вже до пічого) до центральної каси у Відни в цілі-остаточного виміру.

— **Статистика Жидів.** «Jüdische Volkstimme» подала в ч. 8. слідуєчу статистику Жидів зі всіх країв землі. Відділ I: Австралія і Нова-Зеландія (1891) 16.100 душ, Альжир (90) 47.667, Боснія і Герцоговина (90) 6.700, Болгарія (93) 27.500, Німеччина (90) 567.884, Данія (90) 4.080, Франція (81) 53.436, Греція (79) 5.792, Голяндія (90) 97.324, Суринам (90) 1.278. Голь. Індії західні (90) 736, Люксембург (90) 1.012, Австрія (90) 1.143.005, війскових 12.500, Угорщина (90) 725.222, Швеція (90) 3.402, Швайцарія (91) 8.386, Сербія (91) 4.700. — разом 2.726.024 душ. — Відділ II: Польща (91) 1.134.268 душ, західна Росія (97) 4.000.000, Великорусь (97) 100.000. Росія азиат. (97) 40.000, Румунія (94) 243.000, Туреччина европ. (97) 200.000, Туреччина азиат. (97) 200.000, Туніс (97) 60.000. — разом 5.977.268 душ. — Відділ III: Велика Британія і Ірландія (92) 98.000 душ, Італія (81) 38.000, Брит. Індії 20.000, Америка Брит. 5.000, Египет 8.000, Азія середня і східна 30.000, північна Америка 1.000.000, полуднева 50.000, полуднева Африка 50.000, центральна Африка 10.000, Мароко 150.000, Бельгія 10.000, Фалаяна (в Абіссинії) 100.000. — разом 1.569.000 душ, а відси загальне число Жидів на землі до 10.273.292 душ. — Число Жидів у Індиях 14.000, з того поверх 10.000 в Бомбаю. Є то по більшій мірі нові поселенці, але живуть також від давня дві жидівські колонії на західнім побережжі, названі «білі і чорні Жиди». — Після справозданя угорської міністерії просьвіти за р. 1898 не учащає 15.177 жидівських дітей до ніяких шкіл і на мужчин є 30% анальбетів, а на женщю 40%. — В остатних 17 літах покинуло Росію 1.010.000 емігрантів. Та «Новое Время» каже, що: «Лиш вихід ще й дальших трох мільонів Жидів міг би нас вдоволити».

— **Кагастрофа.** В порхівскім монастири, исковскої губернії, відбуває ся в сих днях празник, на який зїхало ся величезне число путників. В самім монастири ночувало 500 осіб в кількох кімнатах першого і другого поверха. Нараз вночі валить ся шдлога другого поверха і цілим тягаром падає на спячих в кімнаті першого поверха. В додатку крикнув хтось: горить. Вислід катастрофи був страшний: 4 мужчин і 36 женщю згнуло, а звиш 20 осіб потерпіло тажкі потовченя.

— **Поліціянти з киями.** Париский префект поліції, Лепіне, зарядив, щоби поліціянти не носили при собі ніякого оружя лишє палиці.

— **Воєнний поклик сіоністів.** В Лондоні видали жиди-сіоністи свій імн, написаний в жаргоні. Кожда зворотка імну кінчить ся «великою грозою»: «Дрожі тепер вороже — жиди ломлять свої окуви». Крім сего находять ся там такі вискази: «жиди розібють мури вязниці і згнетуть ворога в одній хвилі», «народи Европи голосять любов ближного, а з нас точуть кров; страшно було на се глядіти, але затє тепер нехай дрозуть вороги».

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних** оповіщує:

Дня 15. жовтня с. р. буде отворений перестанок Ходачків малий поміж стациями Борки великі і Колодївка на залізници льокальній Борки великі-Грималів, для руху особового і пакункового.

Білеті їзди продає кондуктор в поїзді, а пакунки приймає ся до перевозу за пізнійшою оплатою в стації призначеня. Час відїзду поїздів з перестанку Ходачків малий: В напрямі до Колодївки: поїзд ч. 5051 — о год. 5.32 рано, а поїзд ч. 5053 — о год. 5.46 пополудни; в напрямі до Борок великих поїзд ч. 5052 — о год. 10.40 рано, а поїзд ч. 5054 — о год. 9.01 вечером.

Дня 1. жовтня с. р. отворено перестанок Райнфельд на залізници Ст. Пельтен-Льоберсдорф поміж перестанком Порбах і стацією Ст. Файт н. Гельзен в окрузі ц. к. дирекції зал. держ. у Відні — для руху особового і пакункового. — Білеті продає ся в гостинниці п. А. Ем, в Райнфельд ч. 2, а пакунки приймає ся за доплатою.

Рух льокальній. Нове виданє тарифи для перевозу осіб, пакунків подорожних, посилок експресових і псів. З важностию від 1. жовтня

1900. виїде новий наклад повисшої тарифи, часть II. з дня 1. січня 1898. з узглядненем додатків I. до V. Ціна 40 сотиків.

Посмертна оповістка.

— **О. Лев Лисяк,** сотрудник в Любінци, упокоїв ся 8. с. м. у Львові в 32. році житя. В. с. п.!

— **Омелян Дейницький,** б. учитель гімназіяльний, родом з Ланів (коло Наравы) упокоїв ся в львівскім головнім шпитали дня 9. с. м. в 59. році житя. Покійний був автором перших підручників до науки математики в гімназії, написаних в рускій мові. В. с. п.!

— **Василь Головка,** ученик II. кл. ц. к. гімназії Франц Йосифа в Тернополі, син селянина з Денисова, упокоїв ся по короткій а тяжкій недужі в 14. р. житя в мійскім шпитали, дня 5. с. м. В. с. п.!

Телеграми.

Відень, 10. жовтня. На вчерашнім засіданю дирекції австро-угорского банку іменовано цензорів нової філії банку в Коломиї, яка розпочне свою діяльність ще в біжучім місяці.

Прага, 10. жовтня. Виконуючий комітет молодоческої партії відбудв вчєра засіданє в справі виборів, в якім взяли уділ також др. Кайцль і Странський.

Любляна, 10. жовтня. Бувший пос. Шукле оголошує в Slovensk-ім Narod-i, що не наміряє кандидувати.

Брукселя, 10. жовтня. Два лікарі, яких Бельгія вислала до Ілясгова для дослідів над чумою, повернули сюди і оба захорували небезпечно з позначами чуми.

Льондон, 10. жовтня. До вчєра пополудни вибрано 333 міністерских кандидатів, 104 ліберальних і 71 ірляндских націоналістів,

Берлін, 10. жовтня. Німецький наслідник престола вибирає ся небавом в подорож до Царгорода, Палєстини і Египту.

Париж, 10. жовтня. Аґєнция Гаваса запевнює, що в дипломатичних кругах панує переконанє про далеко кориснійше положєвє в Китаю, як се представляють англійські жерела. На підставі ноті Делькасамо оглянено вже порозумінє межі державками. Рівню потверджує ся відомість про прибутє Лігунгчана до Пекіну, а також про здеґрадованє кн. Туана.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

В Товаристві взаїмних обезпечєнь «Дністер» прибуло в місяці вересни с. р. 8.903 важних поліє на суму 8.531.060 кор. обезпеченої вартости з премією 75.877 кор. 13 сот. Разом від 1. січня до кінця вересня с. р. видано 66.022 важних поліє на суму 67.411.741 кор. з премією 589.970 кор. 20 сот.; попередного року за той сам час було 58.712 важних поліє на суму 60.714.292 кор. з премією 520.186 кор. 46 сот., т. є. сеґо року о 7.310 поліє і 69.783 кор. 77 сот. премії більше.

Шкід в вересни с. р. було 81 случаїв; разом всіх від початку року до кінця вересня було 675 шкід, з котрих 644 вже виплачено, 18 шкід находить ся в ліквідації, 4 відшкодовань з причини незаплаченя премії за поліє відмовлено, а виплату 9 відшкодовань (в сумі 4.229 кор.) на разі з причин правних здержано. Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації виносить brutto 352.291 кор. 56 сот., а по потрученю части реасекурованої лишавсь на власний рахунок 172.429 кор. 78 сот.

Фонд резервовий з кішчем вересня с. р. виносить 293.650 кор. 38 сот.

На житє обезпечило ся через «Дністер» в «Товаристві Краківскім» в вересни с. р. 37 осіб на суму 63.000 кор. обезпеченого капіталу, а від початку року 1900 по кєнець вересня 91 осіб на 163.800 кор. обезпеченого капіталу. Случає ся однак єще часто, що члєни нашого Товариства подають своє обєлпечєнє житєвє до «Товариства Краківского» через інших посередників з поминєнем «Дністра» і наших аґєнтів, а тілько кажуть полієи свої прислати до «Дністра» для заплати через «Дністер».

Звертаємо протє уваґу всіх бажаючих заключити обезпечєнє житєвє в «Товаристві Краківскім», щоби звертали ся до «Дністра» або до аґєнтів Дністрових і за посередництвом «Дністра» обезпечали своє житє.

Львів, 8. жовтня 1900.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns for 'до Львова' and 'зі Львова', listing train numbers, departure times, and destinations. Includes a 'Ніч' section for overnight routes.

ЗАМІТКА: Гося нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзд.

Контора виміни Банку Гіпотечного папери цінні і МОНЕТИ. по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЬ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятм всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі звяряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 виводять:

Table with 3 columns: Fund type, Amount in kor., and Total amount. Includes Фонд резервовий, Резерва премій, and Фонд основний.

Тарифи >Дністра< дуже уміркovanі, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року виводили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси >Дністра< приймає Банк красвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенці, Теревовлі і Залїщиках при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через >Дністерь< в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язиці. Зголошеня о уділеня агентий в окрестностях, де нема близько агентів >Дністра<, приймає ся. >Дністерь< виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім >Просьвіти<).

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЬ”

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1 % додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителїв або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першім місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященици, не посїдаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителїв предложити еще полісу житєву; обезпечитись можна через >Дністерь< в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбїнацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4 %.

Удїл членський виводить 50 кор., вписове 2 кор. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в >Дністерь<.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень >Дністерь<.

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів, відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вл. Миколаша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклї, деревї, блясі та полотні. Всїлякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди ляні з ріжних металїв, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і гузики до упряжи та лїберії. Марки печатковї, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплї на датум. Обцяги до пльомб, шаблони. Краска до печаток та хемїчна краска до білизни.

Цїнники даром і франко.

Гіпотечного.

БАНКУ

ц. к. упр. гал. акц.

Контора виміни

виплачує без погречення провізії або коптів

цінні папери

вильсовані

КУПОНИ

Вїтлїкі